

Stručný životopis

Jméno a příjmení: Prof. Mgr. Jiří Kubíček
Narozen: [redacted]
Bydliště: [redacted]
Rodinný stav: ženatý, 2 děti

- Absolvent DAMU - katedry loutkářství v roce 1967.
- Po absolutoriu režisér a dramaturg Divadla S+H.
- Od roku 1973 zaměstnanec Krátkého filmu. Zprvu jako asistent animátora, později jako dramaturg, od roku 1981 šéfdramaturg animované tvorby (Studio Bratři v triku, Studio Jiřího Trnky, Studio Prométheus - Ostrava) až do zrušení dramaturgie v roce 1991. Koncem 90. let vedoucí Studia Bratři v triku.
- V polovině osmdesátých let spoluzakladatel kabinetu animace při katedře dokumentaristiky na FAMU (spolu s Břetislavem Pojarem a Radkem Pilařem), který v roce 1989 přerostl v řádnou katedru. Na této katedře zprvu externí pedagog, později odborný asistent, v roce 1994 habilitován na docenta. V roce 2005 jmenován profesorem. Od roku 1990 do konce roku 2006 vedoucí katedry. V současné době garant programu Animovaná tvorba.
- Autor či spoluautor cca 40 námětů a scénářů animovaných filmů a televizních animovaných seriálů. Mimo jiné Dobrodružství Robinsona Crusoe, námořníka z Yorku (celovečerní film), 6 scénářů pro Fimfárum Jana Wericha, spoluautor postav Pata a Mata a několika scénářů, autor 119 dílů seriálu Mistři českého animovaného filmu (2 x cena Elsa).
- Na Bienále Animace Bratislava 2016 oceněn Čestnou medailí Albína Brunovského za výrazný přínos v oblasti animovaného filmu.

2. prosince 2022

Koncepce Rady Fondu

Poprvé jsem byl členem Rady Fondu právě v období, kdy rychle končila analogová etapa kinematografie a masivně nastupovala digitální technologie. Tehdy bylo jasné, že když nebudou rychle digitalizována jednosálová kina, přežijí jen bohaté multiplexy a potenciální diváci budou muset jezdit do kina do Prahy, Brna a do krajských měst. Tehdy jsem považoval za prvořadou funkci Rady Fondu podpořit digitalizaci jednosálových kin, protože, kdyby k ní nedošlo, nové české natáčené filmy by se vůbec nedostaly ke svému divákovi.

Dnes je již naštěstí situace zcela jiná a prvořadou funkcí Rady Fondu je, dle mého názoru, přispět k tomu, aby česká kina mohla hrát české hrané, dokumentární a animované filmy. Tedy, podporovat novou českou filmovou tvorbu.

Ne však libovolnou. Nabízí se použít adjektiva jen tu „kvalitní“. Ale, co je kvalita v oboru, kde neexistuje jakýkoli objektivní metr, a kde jedno konkrétní dílo bývá často hodnoceno zcela opačně?

Protože se celý svůj profesionální život zabývám dramaturgií a scenáristikou, tedy vývojem příběhů, které dokážou oslovit, zaujmout a někdy i nadchnout filmového diváka, považuji za to nejcennější a nejtěžší v kinematografii vyvinout silný příběh, který má nesporné estetické, ale i etické kvality. Katarzi nepovažuji za mrtvé slovo z dějin dramatického umění a nepochybuji o tom, že ji zažívají i současní diváci, když se setkají se silným a dobře natočeným příběhem.

Mou prioritou jsou tedy ty filmy, které na jedné straně dokážou naplnit kina a na druhé straně uspějí i na filmových festivalech. A to se týká jak hraného, tak dokumentárního i animovaného filmu. V žádném případě to neznamená, že bych chtěl podporovat ty filmy, které sice přitáhnou své diváky, ale podprahovými výrazovými prostředky, které útočí na pudové a animální stránky člověka.

Kinematografie, jako ostatně každý umělecký obor, je v neustálém pohybu, neustále se vyvíjí. Bourá stará dogmata a hledá nové způsoby vyprávění a sdělování myšlenek. Takové filmy jsou velice důležité, protože přicházejí s novými vyjadřovacími prostředky, které posunují kinematografii dopředu. Daní za tuto činnost ovšem často bývá, že zaujmou jen velmi málo diváků a jejich hlavní užití je na filmových festivalech, ve filmových klubech apod. Je však třeba si uvědomit, že nové výrazové prostředky, které jsou v době svého vzniku revoluční, si postupně diváci osvojí a

během nepříliš dlouhé doby se stanou běžnými výrazovými prostředky tzv. středního proudu. Dějiny kinematografie mapují celou řadu konkrétních případů.

S novými výrazovými prostředky často přicházejí čerství talentovaní absolventi vysokých filmových škol – debutanti. Nikdo je zatím nezná, mají za sebou jenom několik školních cvičení, značně limitovaných možnostmi jednotlivých škol. Jejich talent je třeba podpořit. Ale zase zde platí pravidlo: je mnoho povolanych, ale málo vyvolených. A ne každý filmový absolvent-debutant je opravdový talent. Často je talent nahrazován přespřílišným sebevědomím. Vzhledem k tomu, že se na FAMU věnuji už více než 30 let rozpoznávání a kultivování talentů, troufnu si tvrdit, že mám na tomto poli dostatek zkušeností, které mi většinou umožní rozpoznat zrno do plev.

Je výborné, že pravidla Fondu umožňují podporovat vývoj filmu, tzv. development, který v sobě zahrnuje nejen tvorbu scénáře, ale i obhlídky, casting, průzkum realizace, žádost na mezinárodní Fondy apod. To v počátečním období činnosti Fondu citelně chybělo. Samozřejmostí kvalitního vývoje by mělo být vytvoření prodiskutovaného kompaktního filmového scénáře ve spolupráci s poučeným odpovědným dramaturgem. Platí totiž pravidlo, že dobrý scénář je možné zkazit jeho realizací, ale bez dobrého scénáře nelze natočit dobrý film. A kvalitní scénář a na něj navazující kvalitní vývoj umožní dobře připravit realizaci filmu, která může proběhnout s minimem improvizací, hospodárně, ekonomicky. Kvalitní vývoj šetří prostředky na výrobu. Rád bych tedy podporoval vývoj u perspektivních projektů.

V poslední době mám pocit, že „žánr“ je často považován za sprosté slovo. Přitom právě žánrové filmy ať už filmové pohádky nebo chytré, často ironické či parodizující komedie byly silnou stránkou české kinematografie. Odmítání či odpor k žánru často signalizuje nedostatečné zvládnutí filmového řemesla. Žánr považuji za jednu ze silných „zbraní“ kinematografie a ve Fondu bych rád pomohl inteligentním žánrovým filmům, aby spatřily světlo světa.

To samé platí o filmech pro děti. Hraných i animovaných. I za nejtěžších dob to bývala silná stránka české kinematografie, která byla příkladem pro celý svět. Dělat film pro děti znamená sloužit. A to se v současné době příliš nenosí. Tvorba pro děti byla vždy v centru mého zájmu a v Radě Fondu bych rád přispěl k tomu, aby se situace na tomto poli zlepšila.

Není žádným tajemstvím, že mojí celoživotní filmovou láskou je animace. Tento proslulý a ve světě uznávaný a obdivovaný obor české kultury a českého umění nejvíce utrpěl privatizací české kinematografie. Příčin je mnoho. Ale jednou z hlavních

je, že se krátký animovaný film, který je hlavním proudem animace, jen velmi obtížně dostává do kin. Tuto velmi nepříznivou situaci se daří s masivní podporou Fondu pomalu měnit. Pomalu se daří prosazovat do kinodistribuce pásma dětských filmů i filmů pro dospělé, ojediněle se rovněž daří připojovat krátké animované filmy k hraným celovečerním. Je to způsobeno hlavně tím, že české filmové školy vychovávají nesporné talenty, jejichž filmy se velmi dobře uplatňují a prosazují i na těch nejnáročnějších mezinárodních festivalech (Cannes, Annecy, Benátky, Montreal Melbourne a nedávno i studentský Oscar) a naše veřejnost o ně začíná projevovat zájem. Animaci chci, samozřejmě, i nadále podporovat. Ne však jakoukoli. Bylo by opravdu „medvědí službou“ podporovat vývoj nebo výrobu filmu jenom proto, že je animovaný. V každém případě však chci i nadále podporovat distributory, kteří vracejí krátký animovaný (i dokumentární) film do kin. Jsem totiž přesvědčen, že to je nutná podmínka k tomu, aby se český animovaný film vrátil tam, kde byl a kam už nyní, díky svým velkým úspěchům v posledních letech, patří.

2. prosince 2022

Jiří Kubíček